

פית המעיין

סקוטלנד

לפני הרבה, הרבה זמן בא רועה אחד שחיזר אחרי הבת היחידה של הטוחן בקוטהילדורי, והתחתן איתה.

הרועה למד לטחון תבואה וכאשר מת הטוחן, הוא הפך לטוחן של העיירה קוטהילדורי. תחילה לא היה להם כסף רב, אך אחד סקוטי מההרים שלח להם בהשאלה קצת ממון ומאז הם חיו די טוב. במשך זמן נולדה להם גם בת, אך ביום היוולדה גנבו אותה הפיות. הם הובילו את התינוקת ליער קוטהילדורי ושם מצאו אותה בסוף, שוכבת ממש על שפת הבאר השחורה. כשבאו לשם שמעו גם זמרה שקטה באוויר:

"חזרי, חזרי אהובתי, דבש שלי, לב שלי.

חזרי אלי יקירתי ותזכרי שנפגשנו ביער סמוך לבאר."

הנערה גדלה והפכה ליפה ביותר בכל הסביבה. הכל התנהל טוב בטחנה.

לילה חשוך אחד הגיע לטחנה נקר עם שביב לוחט והצית אותה. הכל נשרף והטוחן ואישתו

נשארו ללא כלום. ומה שיותר גרוע הסקוטי מההרים בא ודרש את כספו בחזרה.

ביער קוטלדורי, ליד הבאר השחורה חי איש זקן שנדד מביתו כשרק יכול היה. בחורף הלך תמיד משם ואיש לא ידע לאן. הוא היה גמד מכוער, פחות ממטר אחד גובה.

במשך חמש-עשרה שנים ראו אותו רק שלוש פעמים, כי הוא תמיד ברח כשמישהו התקרב אליו. אבל אם הצלחת להתגנב אליו בשקט, דרך היער החשוך יכולת לראות אותו משחק במי הבאר ושר אותו השיר תמיד:

"מתי תבואי אהבתי, דבש שלי, לב שלי.

מתי תבואי יקירתי, ותזכרי שנפגשנו ביער סמוך לבאר."

אחרי שהטחנה נשרפה בת הטוחן יצאה לבדה ליער והלכה עד שהגיעה לבאר השחורה. אזי הגמד תפס אותה וקרא שוב:

"בואי איתי אהבתי, דבש שלי, לב שלי.

בואי אלי יקירתי ותזכרי שנפגשנו ביער סמוך לבאר."

אחר כך נתן לה לשתות שלוש פעמים מלא-כף היד של המים המכושפים, ועף איתה על זיק של ברק.

כשהנערה המסכנה פתחה את עיניה היא מצאה את עצמה בארמון כולו זהב וכסף, ומלא פיות. המלך והמלכה של הפיות הזמינו אותה להישאר אצלם ואמרו כי ידאגו לה יפה. אבל אם היא רוצה לחזור הביתה, אסור לה לספר איפה שהייתה ומה ראתה. היא רצתה אמנם לחזור והבטיחה לעשות כפי שנאמר לה. אז אמר המלך: "תני קמח שיבולת-שועל לאיש זר שתפגשי לראשונה." "תני לו עוגת שיבולת-שועל" אמרה המלכה. "תני לו חמאה" אמר המלך. תני לו לשתות ממי הבאר השחורה" אמרו שניהם יחדיו. ואז נתנו לה שתים-עשרה טיפות נוזל בבקבוק ירוק קטן, שלוש טיפות לקמח, שלוש לעוגות, שלוש לחמאה ושלוש למי הבאר השחורה. היא לקחה את הבקבוקון לידה ופתאום נעשה חושך סביב והיא הרגישה שהיא עפה באוויר, וכשפתחה את עיניה ראתה שהיא לפני הבית שלה. היא נכנסה ונשכבה ישר במיטתה בלי לומר איפה הייתה ומה ראתה.

למחרת, עוד לפני זריחת השמש נשמעו שלוש דפיקות בדלת. הנערה המנומנמת הציצה החוצה וראתה קבצן זקן, שהתחיל לשיר: "פתחי לי, פתחי אהבתי, דבש שלי, לב שלי. פתחי לי יקירתי. האם תזכרי שנפגשנו ביער סמוך לבאר?" בלי לומר מילה היא פתחה לו את הדלת והוא נכנס תוך כדי שירה: "תני לי את הקמח שלי אהבתי, דבש שלי, לב שלי. תני לי קמח שיבולת-שועל יקירתי. האם תזכרי שנפגשנו ביער סמוך לבאר?" הנערה הכינה לאיש קערת קמח שיבולת שועל והוסיפה שלוש טיפות מהבקבוקון הירוק. תוך כדי אכילה הזקן נעלם ובמקומו הופיע הסקוטי מההרים, שהלווה כסף לאביה הטוחן והוא שר: "תני לי את עוגות שיבולת-שועל שלי יקירתי, תני לי את העוגות שלי אהובתי האם תזכרי שנפגשנו ביער סמוך לבאר?" היא אפתה לו עוגות שיבולת-שועל טריות והוסיפה שלוש טיפות מהבקבוקון הירוק. הוא רק גמר לאכול את העוגות כשנעלם ובמקומו הופיע הנקר שהצית את טחנת אביה ושר:

"תני לי את החמאה, יקירתי, תני לי את החמאה אהובתי."

האם תזכרי שנפגשנו ביער ליד הבאר?"
היא נתנה לו חמאה, מהר כפי שרק יכלה והוסיפה שלוש טיפות מהבקבוקון הירוק. הנקר אכל רק קצת ונעלם במשק כנפיים חזק, ובמקומו הופיע הגמד המכוער שחטף אותה על יד הבאר, בלילה הקודם, וגם הוא שר:

"הו תני לי את המים יקירתי,
תני לי את המים אהובתי."

האם תזכרי שנפגשנו ביער ליד הבאר?"
הנערה ידעה שרק שלוש טיפות נשארו בבקבוקון הירוק והתחילה לפחד. היא רצה מהר מאוד אל הבאר השחורה אך שם עמד אותו הגמד ושר:
"הו תני לי את המים יקירתי,
תני לי את המים אהובתי."

האם תזכרי שנפגשנו ביער ליד הבאר?"
היא נתנה לו מים עם שלושת הטיפות האחרונות מהבקבוקון הירוק. אך כשהגמד רק לגם לגימה אחת הוא נעלם ובמקומו הופיע נסיך נאה וצעיר שדיבר אליה כאילו הכיר אותה כל ימי חייה. הם התיישבו ליד הבאר השחורה.

"נולדתי באתו הלילה בו נולדת גם את" אמר "וגם

אותי חטפו הפיות ביום בו מצאו אותך ליד הבאר השחורה. נשארתי גמד שנים כה רבות כי הפיות נבהלו וברחו, אבל הן בסוף עזבו אותי ויכולתי לחזור לאבי, מלך צרפת ועכשיו לשאת לאישה את הנערה היפה ביותר שבעולם.
"ומי היא" שעלה ההיא.

"הבת של הטוחן מקוטהילדורי" אמר הנסיך הצעיר.

ואז הם חזרו הביתה וסיפרו את סיפוריהם ונשאו עוד באותו הלילה.

מרכבה רתומה לארבעה סוסים באה לקחת את הטוחן ואת אישתו, והנסיך ואישתו נסעו בה תוך שירה:

"אנו מאושרים יקירתי, דבש שלי
"אנו מאושרים אהובתי, לב שלי.

ותזכרי את הזמן בו נפגשנו ביער ליד בארץ"